

Vonnisnummer / Griffienummer 2021 / 3428
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 19 oktober 2021
Naam van de beklaagde(n) 1. 2.
Systeemnummer parket 16RG37575 Dossiernummer 17G036311 Notitienummer parket

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk:**

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
eigendom van _____ geboren te _____ op _____ en
van _____ geboren te _____ op _____ beiden wonende te _____

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, vóór 1 maart 2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

1. door verhardingen te hebben aangelegd op en aan de rand van de linker toegangsweg naar de loods

Te _____ in de periode van 28 mei 2012 tot en met 9 oktober 2019 (stukken 32verso, 90, 104)
door _____

2. door verhardingen en andere infrastructuur (oa. stenen en metalen platen en houten balken) te hebben aangelegd voor de opslag van materiaal en het stallen van voertuigen

Ti _____ in de periode van 28 mei 2012 tot en met 9 oktober 2019 (stukken 32verso, 91, 104)
door _____

C. Gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning met verzwarende omstandigheden

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk:**

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van geboren te op en
van geboren te op beiden wonende te

het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van diverse materialen, zoals onder meer bouwmaterialen, containers, kasseien, natuurstenen en stelling materiaal

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, vóór 1 maart 2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

Te in de periode van 28 mei 2012 tot en met 9 oktober 2019 (stukken 65, 91, 104)
door

D. Gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens zonder of in strijd met een geldige vergunning met verzwarende omstandigheden

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk:**

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van geboren te op en
van geboren te op beiden wonende te

het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor het stallen van voertuigen, zoals onder meer tractoren, aanhangwagens en bestelwagens

(art. 4.2.1., 5°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, vóór 1 maart 2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

Te in de periode van 28 mei 2012 tot en met 9 oktober 2019 (stukken 65, 91, 104)
door

E. Optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning met verzwarende omstandigheden

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk** :

op het perceel gelegen te			kadastraal gekend als		
	eigendom van		geboren te	op	en
van	geboren te	op		beiden wonende te	

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, vóór 1 maart 2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

1. door een bureelcontainer te hebben geplaatst

Te in de periode van 28 mei 2012 tot en met 4 maart 2013 (stukken 91, 104, 105)
door

2. door een opbergcontainer ten noorden van de bureelcontainer te hebben geplaatst

Te in de periode van 16 april 2013 tot en met 3 februari 2014 (stukken 91, 106, 107)
door

3. door een afdak te hebben geplaatst tussen de bureelcontainer en de opbergcontainer

Te in de periode van 3 februari 2014 tot en met 14 april 2015 (stukken 91, 107, 108)
door

4. door een metalen container aan de haag te hebben geplaatst

Te in de periode van 16 april 2013 tot en met 3 februari 2014 (stukken 91, 106, 107)

5. door een geheel van speeltoestellen te hebben geplaatst

Te in de periode van 17 oktober 2018 tot en met 9 oktober 2019 (stukken 55, 65, 91)
door

F. Aanleggen of wijzigen van recreatieve terreinen zonder of in strijd met een geldige vergunning met verzwarende omstandigheden

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het aanleggen of wijzigen van recreatieve terreinen, onder meer een golfterrein, een voetbalterrein, een tennisveld of een zwembad, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk**:

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
 van _____ eigendom van _____ geboren te _____ op _____ en
 van _____ geboren te _____ op _____ beiden wonende te _____

door een fietsparcours voorzien van rioleringsbuizen en heuvels te hebben aangelegd

(art. 4.2.1., 8°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Te _____ in de periode van 17 oktober 2018 tot en met 9 oktober 2019 (stukken 55, 65, 91)
 door _____

G. Planvoorschriften

Het na 1 mei 2000 een schending te hebben gepleegd, op welke wijze ook, van de plannen van aanleg en verordeningen die tot stand zijn gekomen volgens de bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en die van kracht blijven zolang en in de mate dat ze niet vervangen worden door nieuwe voorschriften, uitgevaardigd krachtens deze codex, tenzij de uitgevoerde werken, handelingen of wijzigingen vergund zijn of tenzij het gaat om de handelingen, vermeld in artikel 6.2.2, 6°, **namelijk**:

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
 van _____ eigendom van _____ geboren te _____ op _____ en
 van _____ geboren te _____ op _____ beiden wonende te _____

door een werkplaats voor vrachtwagens en machines te hebben ingericht

(art. 6.2.1 4° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

Te _____ in de periode van 17 oktober 2018 tot en met 9 oktober 2019 (stukken 55, 65, 91)
 door _____

Verzwarende omstandigheden voor wat betreft de tenlasteleggingen A, B1, B2, C, D, E1, E2, E3, E4, E5, F en G

Met de omstandigheid dat door de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid er de in artikel 6.2.1. lid 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermelde misdrijven gepleegd werden door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of een andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep, **namelijk:** de als aannemer van bouwwerken, waarvan zaakvoerder is. (art. 6.2.1. lid 2 en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd op 11 februari 2021 ingeschreven op het kantoor rechtszekerheid te Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 16 maart 2021.

Bij tussenvonnissen van 16 maart 2021 werd meester advocaat te aangesteld als lasthebber ad hoc om de tweede beklaagde te vertegenwoordigen in deze strafprocedure en werd de zaak voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 21 september 2021.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 21 september 2021:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituu-
procureur des Konings;
- de eerste beklaagde, in zijn middelen van verdediging,
vertegenwoordigd door meester advocaat te

;

- de tweede beklagde, in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door de lasthebber ad hoc, meester advocaat te

3. De rechtbank verbetert de dagvaarding daar waar de tweede beklagde vermeld staat als moet staan zoals bepaald door artikel 1.5 Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen (WVV).

4. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

FEITEN

1. De tweede beklagde betreft een onderneming voor onder meer het slopen van gebouwen en andere bouwwerken, het uitvoeren van grondwerken, het bouwen van stellingen en reinigen van gevels, isolatiewerken, het bouwen van speel- en sportterreinen, pleister- en stukadoorswerken aan gebouwen,.. Volgens de statuten worden in bijkomende orde tevens machines voor de bouwnijverheid (...) verhuurd.

Bij beslissing van de eerste beklagde werd met ingang van 9 februari 2016 de zetel van de tweede beklagde verplaatst naar de

2. Op 14 juni 2016 begaf inspectie RWO Oost-Vlaanderen zich naar de te hetwelk in eigendom toebehoort aan de eerste beklagde en zijn echtgenote Perceel betreft het huis, perceel betreft het weiland (kaft vormstukken). Volgens het Gewestplan zijn de beide percelen gelegen in agrarisch gebied.

De inspectie stelde op 14 juni 2016 vanaf de openbare weg vast dat een tweede verharde weg tot achter de woning loopt en dat langs deze weg allerhande materiaal en materieel gestapeld wordt waaronder bakstenen, stellingmateriaal, containers, aanhangwagens, tractoren en bestelwagens. Op een luchtfoto van 2015 is te zien dat er zich achteraan op het terrein verschillende constructies bevinden.

Foto's van deze vaststellingen werden aan het dossier gevoegd (stuk 4).

3. De eerste beklagde verklaarde op 14 september 2016 ingevolge het overlijden van zijn moeder op 12 februari 2016 eigenaar geworden te zijn van het terrein en de woning. Hij stalt er voertuigen en containers sedert midden 2015 en dit om zelf werken aan de tuin en de woning uit te voeren en het afval te bergen. Daar het een tijdelijke situatie betreft, heeft hij volgens ingewonnen informatie bij de gemeente daarvoor geen vergunning nodig. Bij het beëindigen van de renovatiewerken zal alles verwijderd worden. Aan zijn verklaring voegde hij een brief toe die hij schreef naar inspectie RWO waarin hij onder meer stelt:

- meubels, verbouwingsmateriaal en dergelijke te stockeren in de verplaatsbare containers;
- dat er veel renovatiewerk is aan en rond de woning waarvoor volgens hem geen vergunning nodig is;
- de stellingen, bakstenen, containers en andere bouwmaterialen nodig zijn voor de verbouwingen; de tractor wordt gebruikt om de containers van de verbouwing te verplaatsen.

Aan deze brief werd één foto van een kleine verbouwing in de woning gevoegd alsook enkele foto's van buitenwerken. Er werd een afschrift van het te koop stellen van twee containers via gevoegd.

4. Uit een navolgend proces-verbaal van vaststelling van 5 oktober 2016 blijkt dat er nog steeds allerhande materiaal en materieel op het terrein gestapeld werd en er door de beklagden geen gevolg werd verleend aan de aanmaningen.

Op 27 maart 2017 begaf de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich samen met Inspectie Oost-Vlaanderen ter plaatse. De eerste beklagde gaf de schriftelijke toelating om ter plaatse de nodige vaststellingen te doen. Ook toen werd vastgesteld dat de toegangsweg gemaakt werd om met allerhande zwaar materieel het terrein te kunnen bereiken en dat daarnaast metalen platen en houten balken werden aangebracht om containers en tractoren met aanhangwagens te kunnen stapelen. Er lagen tevens restanten van bouwmaterialen gestapeld. Achter de woning werd een bureelcontainer met daarbovenop een ingericht terras aangetroffen. Ook daar stonden aanhangwagens en ander materieel gestald en restanten van bouwmaterialen. Tegen een bestaande houten garage/berging werd een afdak aangebouwd dat gebruikt wordt voor het stockeren van materiaal en materieel. Onder een houten afdak werden fietsen, een motorfiets en andere materialen gestald. Op houten paletten of in metalen rekken achter de garage/berging met afdak werd een stapelruimte voor bouw materiaal en signalisatiemateriaal aangetroffen. Van deze vaststellingen werden foto's aan het proces-verbaal gevoegd.

Op 5 juli 2017 lichtte de inspectie het openbaar ministerie in van het feit dat er nog geen herstellenvordering zou worden opgemaakt voor de vastgestelde inbreuken gezien enerzijds een herlocalisatie noodzakelijk was maar dit niet snel kon gebeuren en anderzijds de toen vastgestelde coöperatieve houding bij de eerste beklagde.

Om die reden stond de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur toen een termijn van één jaar toe aan de beklagden om tot vrijwillig herstel over te gaan.

5. Op 17 oktober 2018 ging de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur opnieuw ter plaatse en stelde vast dat de percelen nog steeds gebruikt werden voor de opslag van allerhande materiaal en materieel. De eerste beklagde deelde mee nog steeds op zoek te zijn naar een andere locatie. Een aantal van de aangetroffen bouwmaterialen zou hij gebruiken voor de heraanleg van de oprit en het binnenplein van de woning. Foto's van deze vaststellingen werden aan het PV gevoegd.

Op 9 oktober 2019 werden dezelfde vaststellingen verricht. Er werd bijkomend vastgesteld dat een BMX-parcours werd aangelegd alsook speeltuigen. Voor de loods werd een werkplaats voor vrachtwagens en kranen ingericht.

Uit de bijgevoegde foto's blijken verschillende bestelwagens met opschrift geparkeerd te staan naast gestapelde stellingen.

6. Op 30 juni 2020 maakte de afdeling handhaving de herstellvordering aan het parket over. Uit het advies van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering blijkt dat de geviseerde handelingen liggen in agrarisch gebied en niet aanvaard kunnen worden wegens het gebrek aan functionele inpasbaarheid binnen de onmiddellijke omgeving en visueel-vormelijke hinder. De onmiddellijke omgeving kenmerkt zich door de aanwezigheid van woningen en weilanden en heeft nog voldoende landbouwpotentieel. Verder wordt gesteld: *"Het dossier wijst uit dat betrokkene een aannemingsbedrijf uitbaat op de kwestieuze percelen, wat functioneel niet inpasbaar binnen de hierboven omschreven ruimtelijke context. In het kader van de bedrijfsactiviteiten wordt het terrein gewoonlijk gebruikt voor de opslag van (bouw)materialen en materieel en werd een 'werkplaats' voor vrachtwagens en kranen ingericht in open lucht. Daarnaast werd een loods met afdak opgericht, werden verschillende containers geplaatst en een tweede afdak gebouwd. Naast de bestaande oprit werd een tweede toegangsweg op het perceel aangelegd die dient als ontsluiting van de kwestieuze loods. De hoeveelheid constructies en verhardingen overschrijden de draagkracht van de kwestieuze percelen en zijn onaanvaardbaar ter plaatse op het vlak van ruimtegebruik en bouwdichtheid. Door zijn onoordeelkundige inrichting met een veelheid van constructies in niet duurzame en heterogene materialen vormt de site een visuele smet binnen de landelijke omgeving".*

De Raad verleende positief advies tot het grotendeels herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand (stuk 91 -92) en de betaling van een meerwaarde van 1.054 euro als reguliere vergoeding voor het sportieve fietsparcours (206 euro) en het geheel van speeltoestellen (849 euro) alsook om het gewoonlijk gebruik van de beide percelen voor opslag te staken.

Een hersteltermijn van 6 maanden wordt voorgesteld alsook een dwangsom van 250 euro. Er wordt tevens gevraagd dat de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in de plaats en op kosten van de veroordeelde.

7. De eerste beklagde verklaarde in zijn herverhoor van 8 oktober 2020 samengevat:

- rond 2015 begonnen te zijn met een aantal renovatiewerken;
- dat de loods met afdak er al stond van in zijn tienerjaren en vernieuwd werd rond 2014 na een storminslag op het dak;
- de toegangsweg naar de loods er altijd geweest is, deze werd destijds door zijn ouders gebruikt in het kader van hun activiteiten als fruittelers/handelaars; de toegangsweg is door de tijd heen overgroeid met onkruid en gras, hij heeft dit samen met het volledige terrein opgeruimd en vrijgemaakt;
- er staat een tractor, kar en landbouwmateriaal op het terrein omdat hij de percelen die zijn moeder verpachtte zelf bewerkt;
- de toegangsweg werd met metalen platen en houten balken tijdelijk aangebracht als voorlopige verharding voor het plaatsen/stockeren van bouwmaterialen voor de verbouwingen en vernieuwingen van buitenaanleg en riolering;
- het fietsparcours en de speeltoestellen werden door hen voor hun kinderen aangelegd;
- de werkplaats is er volgens hem altijd al geweest, in de loods werden lege fruitbakken

gestockeerd;

- sedert de vaststellingen deden ze beroep op een raadsman en overhandigde ze informatie aan deze advocaat om hun stelling kracht bij te zetten; ze hebben steeds de intentie gehad om alles uit te klaren maar hij heeft voor hen niets gedaan; hij zou hun dossier verloren zijn; inmiddels deden ze beroep op een andere raadsman;
- hij overhandigde een lijst waarop de nog uit te voeren werken opgelijst staan, door de coronaperiode heeft hij zich niet aan de data kunnen houden; zijn bedrijf heeft heel veel gewerkt in die periode;
- hij voegde foto's toe waaruit de verbouwingswerken aan de buitenzijde (o.a. ramen) aan de woning blijken.

Uit een laatste nacontrole van 1 september 2021 kon vanop de openbare weg vastgesteld worden dat er een tractor met aanhangwagen stond, verschillende containers en een bestelwagen van de firma . Er liepen verschillende werkmannen op het terrein. Links van de toegangsweg lagen nog steeds metalen rijplaten waarop bouwmaterialen en hout gestapeld lag. Aan de toegang van het perceel stond rollend materieel geparkeerd in de struiken zijnde een aanhangwagen en twee containers in de kleuren van de firma .

Bij een rondgang diezelfde dag op het terrein werd vastgesteld dat langs de toegangsweg materialen werden verwijderd, er was geen bedrijvigheid meer vast te stellen en op de metalen rijplaten stond quasi niets meer. Verderop werden paletten met dakpannen aangetroffen. De loods en de containers met het afdak ertussen waren nog steeds aanwezig, met daarrond een aanzienlijke hoeveelheid gestapelde bouwmaterialen. Naast de loods stond een gesloten houten berging waartoe geen toegang werd verleend. De verharding in betonplaten was nog steeds aanwezig. De speeltoestellen en het fietsparcours waren nog aanwezig.

Er werd geconcludeerd dat de herstellvordering geenszins zonder voorwerp is geworden.

BEOORDELING

Voorafgaand

Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De VCRO werd grondig gewijzigd. De feiten onder de tenlasteleggingen A, B.1, B.2, C, D, E.1 tot en met E.4, zijn echter (nu) onder artikel 6.1.1 VCRO strafbaar gebleven.

Tenlastelegging A

De eerste beklagde betwist deze tenlastelegging en stelt dat het vervangen van het dak van de niet-vergunde loods een louter onderhoudswerk betrof waarvoor geen omgevingsvergunning is vereist in toepassing van artikel 3, 2° Vrijstellingsbesluit.

Uit de luchtfoto van 1990 blijkt dat er aanvankelijk een bijgebouw met bruin dak op het perceel stond maar nog geen loods. Op de luchtfoto van 2002 is te zien dat het voormalig bijgebouw aansluit op een loods en op de luchtfoto van 2006 niet meer zichtbaar is. Vervolgens werd vastgesteld dat in 2014 minstens het dak werd vervangen.

De handeling die het openbaar ministerie onder deze tenlastelegging viseert betreft *“een niet vergunde loods te hebben verbouwd door de vervanging van het dak”* in de periode van 1 januari 2014 tot en met 14 april 2015.

De rechtbank kan op basis van de thans voorliggende stukken niet met zekerheid vaststellen dat in de vervolgde periode de loods verbouwd werd door de vervanging van een dak.

Het strafdossier bevat geen stukken op basis waarvan met zekerheid aangenomen kan worden dat in de vervolgde periode van 1 januari 2014 tot en met 14 april 2015 door de beklaagden stabiliteitswerken aan de loods werden uitgevoerd en het fysiek bouwvolume aan zijgevels, achtergevels en het dak gewijzigd werd. Deze handelingen blijken zich eerder te situeren in 2006, hetgeen buiten de vervolgde periode valt.

Op grond van deze vaststellingen kan de rechtbank niet uitsluiten dat het nieuw aangebrachte rood/bruin dak in 2014 een onderhoudswerk betrof in de zin van artikel 4.1.1 VCR en vrijgesteld was van omgevingsvergunning in toepassing van artikel 3,2° Vrijstellingsbesluit.

De eerste en de tweede beklaagde dienen dan ook voor deze tenlastelegging te worden vrijgesproken.

Tenlasteleggingen B.1, B.2, C en D

Ruimtelijke bestemming van de percelen

De verdediging van de eerste beklaagde argumenteert in conclusies dat de rechtbank geen rechtsmacht zou hebben om te oordelen over de tenlasteleggingen B.1, B.2, C en D nu de geviseerde percelen volgens hem ruimtelijk gesitueerd zijn in een overstromingsgebied hetgeen een ruimtelijk kwetsbaar gebied betreft. De vervolgde feiten zouden een instandhoudingsmisdrijf betreffen zodat in toepassing van artikel 6.2.2.1° VCRO alleen maar een exclusieve bestuurlijke geldboete opgelegd kan worden.

De rechtbank volgt dit niet. De in de dagvaarding geviseerde percelen en overtredingen zijn volgens het Gewestplan (KB 24/02/1977) gelegen in agrarisch gebied. In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van art. 11.4.1 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Ook de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering heeft reeds in haar advies uitvoerig gemotiveerd dat dit argument van de beklaagden faalt naar recht. De rechtbank sluit zich daarbij aan.

De door de beklaagden aangebrachte “kaarten” in conclusies zijn niet van aard om deze objectieve

gegevens van het strafdossier in twijfel te trekken.

De door het openbaar ministerie vervolgte handelingen betreffen feiten van oprichtingen gelegen in agrarisch gebied zodat deze rechtbank wel degelijk bevoegd is om over deze tenlasteleggingen te oordelen.

Ten aanzien van de eerste beklaagde

De rechtbank verklaart de tenlasteleggingen B.1, B.2, C en D bewezen in hoofde van de eerste beklaagde en steunt zich daarbij op de gegevens van het strafdossier, de behandeling van de zaak op de terechtzitting van 21 september 2021 en in het bijzonder op:

- de diverse vaststellingen van de bevoegde inspecties;
- de verklaring van de beklaagde dat de linker toegangsweg naar de loods door de jaren heen overwoekerd werd door groen en struiken en hij dit heeft vrijgemaakt; de foto's waaruit blijkt dat de beklaagde de toegangsweg heeft uitgebreid door verhardingen aan te brengen op en aan de randen teneinde aldus de loods met zijn materiaal te kunnen bereiken en rollend materieel te kunnen parkeren;
- de diverse foto's in het strafdossier gevoegd door de inspectie en waaruit blijkt dat het terrein gewoonlijk gebruikt wordt voor de opslag van diverse materialen en het stallen van voertuigen kaderend in de bedrijfsactiviteiten van de beklaagde, zoals vervolgd onder de tenlasteleggingen C en D.

De rechtbank hecht geen enkel geloof aan de verklaring van de eerste beklaagde dat al deze materialen en werktuigen louter dienen om zijn privéwoning op het terrein te verbouwen. Uit de historiek zoals gestaafd door de luchtfoto's blijkt dat het terrein door de jaren heen bezwaard werd in functie van de zonevreemde activiteiten met name het exploiteren van het aannemingsbedrijf (dat ten andere sedert 29 februari 2016 haar zetel op dit adres heeft ingevolge de beslissing van de eerste beklaagde die haar zaakvoerder is). De eerste beklaagde verklaarde bovendien meermaals tijdens het opsporingsonderzoek dat hij ging zoeken naar een herlocalisatie van deze activiteiten, hetgeen een bekentenis van de zonevreemde activiteiten impliceert.

De tenlasteleggingen B.1, B.2, C en D met de daarin voorziende incriminatieperiode zijn bewezen in hoofde van de eerste beklaagde.

Ten aanzien van de tweede beklaagde

De tweede beklaagde argumenteert in conclusies dat het niet bewezen voorkomt dat er bijkomende verhardingen naast en op de toegangsweg werden aangebracht. In elk geval zou niets erop wijzen dat de tweede beklaagde deze verhardingen heeft aangelegd. De lasthebber ad hoc merkt verder op dat er in de vervolgte periode geen activiteit meer was in de vennootschap en er geen machines of voertuigen tot het vermogen van de vennootschap behoorden. Ook wat betreft de tenlastelegging B.2 stelt de lasthebber ad hoc dat elke link met de vennootschap ontbreekt.

De rechtbank volgt deze argumentatie niet.

Wat betreft de tenlastelegging B.1 blijkt uit stuk 32 dat de inspectie vaststelde dat er naast de geïsoleerde toegangsweg metalen platen en houten balken werden gelegd om containers en tractoren met aanhangwagens te kunnen plaatsen en stapelen. Er lagen tevens restanten van bouwmaterialen gestapeld. Deze vaststellingen werden gestaafd met de bijhorende foto's 1-9 gevoegd met stuk 34, 35, 36 en 37.

Deze verhardingen en andere infrastructuur zoals omschreven onder de tenlasteleggingen B.1 en B.2 werden aangebracht teneinde de exploitatie van het aannemersbedrijf nogelijk te maken.

Dat wel degelijk bedrijfsmaterieel in het kader van de bedrijfsactiviteiten van de tweede beklagde aldaar wordt gestald en dit geen uitstaans heeft met de verbouwingswerken aan de privéwoning van de eerste beklagde, blijkt uit de vele vaststellingen en soort werktuigen waarop het logo van de tweede beklagde te zien is, de zware metalen containers en ander materiaal, signalisatieborden, enz. Dit materiaal is wel degelijk zonder enige twijfel dienstig om het doel van de vennootschap uit te baten zoals dit blijkt uit de statuten van de tweede beklagde.

De eerste beklagde verklaarde ten andere tijdens de inspectie op 17 oktober 2018, waarbij onder meer vastgesteld werd dat de rijplaten en balken nog steeds aanwezig waren, dat hij nog steeds op zoek was naar een andere locatie maar dat het niet eenvoudig was. Het zoeken naar een andere locatie heeft evident betrekking op het zoeken naar een andere bedrijfslocatie. Dit vormt ten andere ook de reden waarom de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur met brief van 5 juli 2017 aan het Parket van de Procureur des Konings te Gent liet weten dat hij ingevolge deze zoektocht naar een herlocalisatie uitzonderlijk een termijn van één jaar toestond aan de beklagden om tot vrijwillig herstel over te gaan.

De stelling van de lasthebber ad hoc van de tweede beklagde dat in de vervolgde periode een slapende vennootschap betrof, wordt door geen enkel stuk aannemelijk gemaakt en wordt integendeel tegengesproken door de diverse vaststellingen en luchtfoto's over de jaren heen waaruit blijkt dat er meer en meer rollend materieel en materiaal werd aangebracht en gestapeld in het kader van de (zonevreemde) bedrijfsactiviteit.

Ook de feiten onder de tenlasteleggingen C en D zijn bewezen in hoofde van de tweede beklagde. Wat betreft de aanvangsdatum van 28 februari 2012 in de incriminatieperiode die volgens de tweede beklagde absoluut onduidelijk is, dient te worden verduidelijkt dat deze aanvangsdatum niet 28 februari 2012 maar wel 28 mei 2012 betreft en dat deze datum blijkt uit stuk 104 (de vaststellingen volgens de luchtfoto van 28 mei 2012).

Wat betreft de bewezenverklaring van de tenlasteleggingen, steunt de rechtbank zich op:

- de vaststellingen van de inspecties;
- de luchtfoto van 28 mei 2012 waarop de diverse camionetten met de specifieke bedrijfskleur (oranje) van de tweede beklagde duidelijk te zien zijn en dit ook zo is op de luchtfoto's van 4 maart 2013, 16 april 2013, 3 februari 2014, 14 april 2015, zomer 2015, 30

maart 2017, 4 mei 2018 en 10 april 2019;

- deze luchtfoto's waarbij ook telkenmale de opslag van containers en allerhande materialen te zien is zodat er geen sprake is van het 'toevallig parkeren van voertuigen' maar integendeel van een gewoonlijk gebruik voor de opslag van materialen en het parkeren van voertuigen.

Derhalve zijn ook de feiten onder de tenlasteleggingen C en D met de daarin voorziene incriminatieperiode bewezen in hoofde van de tweede beklaagde.

Tenlasteleggingen E.1 tot en met E.5

Tenlastelegging E.1

Gelet op de gegevens van het strafdossier waaronder de vaststelling van de inspectie en deze van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van 27 maart 2017 waarbij vastgesteld werd dat achter de woning een bureelcontainer stond waarop een terras werd ingericht, de luchtfoto's waaruit blijkt dat deze bureelcontainer er reeds stond op 28 mei 2012; staat het vast dat deze container niet verplaatst werd maar er standvastig stond en niet gebruikt werd voor bewoning maar wel als bureelfunctie in het belang van de beide beklaagden. In dit verband kan tevens verwezen worden naar stuk 36 waaruit blijkt dat voor, naast en achter deze container tevens heel wat bedrijfsmateriaal waaronder remorques en stellingen gestald stonden.

De stelling van de eerste beklaagde dat deze container een louter privaat karakter heeft dienende voor de verbouwing van de woning, wordt andermaal tegengesproken door de objectieve gegevens van het strafdossier nu de verbouwing van de privéwoning en het materiaal dat daarvoor nodig was zeer duidelijk ondergeschikt was aan de opslag van het bedrijfsmateriaal.

De stelling van de eerste beklaagde dat deze container verplaatsbaar is, wordt niet aannemelijk gemaakt door de foto gevoegd op pagina 11 van de conclusies van de beklaagde waarop een wiel naast "een container" te zien is en wordt ten andere tegengesproken door de jarenlange plaatsing van de bureelcontainer op dezelfde plaats en dus geenszins een tijdelijke plaatsing betrof.

De feiten onder de tenlastelegging E.1 zijn bewezen in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde.

Tenlastelegging E.2

Gelet op de gegevens van het strafdossier meer bepaald de luchtfoto's gevoegd met stuk 106 en 107, zijn de feiten onder de tenlastelegging bewezen in hoofde van de beide beklaagden.

Deze container valt geenszins onder het vrijstellingsbesluit nu een container evident geen vrijstaand bijgebouw betreft zoals beweerd door de tweede beklaagde.

Tenlastelegging E.3

Gelet op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder gelet op de vaststellingen van de inspectie, de foto's gevoegd aan het strafdossier waaruit blijkt dat het afdak tussen de bureelcontainer en opbergcontainer geplaatst werd in de vervolgde incriminatieperiode van 3 februari 2014 tot en met 14 april 2015, zijn ook deze feiten bewezen in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde.

Tenlastelegging E.4

Gelet op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder gelet op stuk 106 waaruit blijkt dat de geviseerde metalen container gestald werd naast de haag aan de oprit die naar de loods leidt, zijn de feiten onder deze tenlastelegging bewezen. De stelling van de eerste beklaagde dat deze metalen container gebruikt werd voor de opslag van persoonlijke spullen van de eerste beklaagde, is compleet ongeloofwaardig gelet op de ligging van deze container aan het begin van de oprit dicht tegenaan de openbare weg. Deze container ligt bovendien blijkens stuk 106 niet achter de haag – zoals beweerd in conclusies – maar wel voor en naast de haag en is zichtbaar vanop de openbare weg. Deze container voldoet tevens niet aan de voorwaarden van artikel 2.1.12° Vrijstellingbesluit nu deze container evident niet een “bij de woning horend materiaal en materieel” betreft.

De metalen container maakt volgens de vaststellingen deel uit van het bedrijfsmaterieel zodat de tenlastelegging ook bewezen is in hoofde van de tweede beklaagde.

Tenlastelegging E.5

Samen met de eerste beklaagde oordeelt de rechtbank op basis van de vaststellingen van de inspectie en de foto's gevoegd in het strafdossier dat het geheel van de speeltoestellen dewelke blijkens stuk 93 een normale grootte hebben voor een gezin en tussen het groen geplaatst werden in de grote tuin, geen constructie betreft zoals omschreven onder de tenlastelegging E.

De eerste en de tweede beklaagde worden voor deze tenlastelegging vrijgesproken.

Tenlastelegging F

Uit stuk 67 van het strafdossier blijkt dat een vijftal rioolbuizen in de tuin tegen een bomerrij werden gelegd met daarop enkele hopen aarde waarop volgens de laatste vaststellingen gras groeit. Deze constructie is kleinschalig. Dit beperkt parcours beantwoordt volgens de rechtbank niet aan het criterium van een recreatief terrein (zoals een voetbalterrein, een golfterrein, zwembad, tennisveld,...) zoals bedoeld door de wetgever. De beklaagden worden voor deze tenlastelegging vrijgesproken.

Tenlastelegging G

De beide beklaagden betwisten deze tenlastelegging. De eerste beklaagde stelt geen kennis te hebben van een enig plan van aanleg. De tweede beklaagde stelt dat een gewestplan geen plan van aanleg is.

De rechtbank volgt dit niet. Een gewestplan betreft wel degelijk een plan van aanleg gelet op artikel 1.1.2,9° van het VCRO.

Verder steunt de rechtbank zich op de vaststellingen weergegeven in het aanvankelijk proces-verbaal van de inspectie RWO waaruit blijkt dat de onder deze tenlastelegging G geviseerde handelingen (met name door een werkplaats voor vrachtwagens en machines te hebben ingericht) volgens het gewestplan (KB 24 februari 1977) gelegen zijn in agrarisch gebied waarbij de stedenbouwkundige voorschriften van artikel 11.4.1 van het KB van 28 december 1972 van toepassing zijn meer bepaald en onder andere dat agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin. Dit gewestplan werd op heden niet gewijzigd gelet op het advies van de Hoge Raad voor het herstelbeleid.

De in de dagvaarding geviseerde inrichting betreft een inrichting die gericht is op kranen en ander bouw materieel. Dergelijke inrichting betreft zeer duidelijk bouwaannemingmaterialen dewelke niet passen in agrarisch gebied. Uit de foto's van het strafdossier blijkt bovendien dat de werkplaats geenszins gericht is op het onderhoud van kleiner agrarisch materiaal.

De tenlastelegging is bewezen in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde.

De verzwarende omstandigheid in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde

De verzwarende omstandigheid is eveneens bewezen in hoofde van de beide beklaagden. Het volstaat in dit verband te verwijzen naar artikel 3 van de statuten van de vennootschap, waaronder: *“onderneming voor het slopen van gebouwen en andere bouwwerken; onderneming voor het uitvoeren van grondwerken; onderneming voor het bouwen van stellingen alsmede voor het voegen en reinigen van gevels; onderneming voor het uitvoeren van metsel- en voegwerken; enz...*

De stelling van de beklaagden in conclusies dat zij exclusief grondwerken verrichten voornamelijk in functie van landbouw en zij derhalve geen professionelen zouden zijn zoals bedoeld in de dagvaarding, vormt een miskenning van de eigen statuten.

De cumulatie van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde

Op 31 juli 2018 trad de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het Strafwetboek en de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft in werking.

Artikel 2 van die wet vervangt artikel 5 van het Strafwetboek. Daarmee werd de decumulregeling van het tweede lid van artikel 5 afgeschaft.

Artikel 5 Strafwetboek bepaalt nu:

Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, zoals blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Met rechtspersonen worden gelijkgesteld:

1° tijdelijke handelsvennootschappen en stille handelsvennootschappen;

2° vennootschappen bedoeld in artikel 2, § 4, tweede lid, van het Wetboek van Vennootschappen, alsook handelsvennootschappen in oprichting;

3° burgerlijke vennootschappen die niet de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen sluit die van de natuurlijke personen, die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, niet uit.

Het oude artikel 5 bevatte een strafuitsluitende verschoningsgrond ten gunste van de persoon die de minst zware fout had begaan wanneer het misdrijf niet wetens en willens werd gepleegd.

Gelet op artikel 2 Strafwetboek blijft wat betreft feiten gepleegd vóór 31 juli 2018 de decumulregel van toepassing als meest gunstige toestand voor de beklaagde die de fout niet wetens en willens zou hebben gepleegd en evenmin de 'zwaarste fout' pleegde.

Krachtens het oude artikel 5 Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de vennootschap of zijn voor haar rekening gepleegd.

Cumulatie in de vervolging van rechtspersonen en natuurlijke personen is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat de eerste beklaagde zaakvoerder is van de eerste beklaagde en derhalve beslissingsmacht had.

Hij pleegde de misdrijven wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij een misdrijf pleegde, en willens, in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. De eerste beklaagde kan dus samen met de rechtspersoon worden vervolgd en veroordeeld.

STRAF

De onder de tenlastelegging B.1, B.2, C, D, E.1, E.2, E.3, E.4 en G ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarste misdrijf.

De feiten kunnen worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

In geval van verzwarende omstandigheid is de minimumstraf echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon (en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een rechtspersoon).

De door de beklaagde gepleegde feiten zijn ontoelaatbaar. Het strafonderzoek heeft aangetoond dat de beklaagden hun aannemingsbedrijf uitbaten op een locatie die functioneel niet inpasbaar is in agrarisch gebied. Door de jaren heen hebben de beklaagden het terrein gewoonlijk gebruikt voor de opslag van bouwmaterialen en materieel en werd een werkplaats ingericht voor vrachtwagens en kranen in open lucht. Er werden verschillende (metalen) containers geplaatst. De hoeveelheid en gestage maar zekere groei van de constructies en aangebrachte verhardingen zonder vergunningen, zijn duidelijk onaanvaardbaar ter plaatste en vormen een ernstige visuele hinder binnen de landelijke omgeving waardoor omwonenden geschaad worden in hun belangen.

De straf moet doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Zo staat het ook in artikel 5 van Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

De beklaagden brachten en brengen langdurig schade toe aan het agrarisch gebied en de open ruimte. De beklaagden getuigen van geen enkel schuldinzicht en pogen hun illegaal handelen te verdoezelen door alles te kaderen in de verbouwingswerken aan de privéwoning op de geviseerde percelen.

De beklaagden zijn professionele aannemers van bouwwerken in het algemeen en stellen het eigen economisch belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening. Het spreekt voor zich dat de visuele hinder en overlast voor de omwonenden lastig is, mede gelet op de blijvende weigering in hoofde van de beklaagden om hun bedrijfsactiviteiten te herlocaliseren.

De beklaagden handelen ook uitgaande van de stoutmoedige en verwerpelijke opvatting dat bouw misdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen.

Het is duidelijk dat de beklaagden ook een afweging maakte van pakkans en economisch voordeel. Zij weigeren immers pertinent om de bedrijfsactiviteiten te herlocaliseren.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich.

Bij het bepalen van de geldboeten wordt ook rekening gehouden met de omvang van de inbreuken, de lange duur ervan en het financiële voordeel. Door de misdrijven vervalsen de beklaagden ook de concurrentie met bedrijven die wel de nodige inspanningen doen om de regels na te leven en zich op locaties te vestigen die geschikt zijn voor de specifieke bedrijvigheden.

De eerste beklagde beschikt over een ongunstig strafverleden. Hij werd tweemaal correctioneel veroordeeld wegens agressiedelicten en liep twee veroordelingen van de politierechtbank op hetgeen tevens op een bepaald verstoord normbesef wijst. Hij komt wel nog in aanmerking voor gemeenrechtelijke gunsten.

De tweede beklagde beschikt nog over een blanco strafverleden. De rechtbank houdt daarmee rekening bij het bepalen van de strafmaat.

De rechtbank stelt vast dat de redelijke termijn in deze zaak niet geschonden is. De eerste vaststellingen dateren van 14 juni 2016 en nadien werden aan de beklaagden door de inspecties heel wat kansen geboden om vrijwillig tot herstel over te gaan, rekening houdende met de zoektocht naar een herlocalisatie voor het bedrijfsmateriaal en de verbouwwerken aan de privéwoning. Daar de beklaagden daaraan geen afdoende gevolg gaven, werd op 30 juni 2020 de herstellvordering bij het parket ingeleid waarna aan de beklaagden nogmaals de kans werd gegeven om deze vrijwillig uit te voeren. De eerste beklagde werd nadien nogmaals verhoord. De rechtbank stelt dan ook vast dat het opsporingsonderzoek geen abnormale lange duur heeft gekend en het langdurig onderzoek te wijten is aan de eigen houding van de beklaagden.

Het herstel is op heden nog niet uitgevoerd zoals dit blijkt uit het proces-verbaal van de laatste nacontrole van 1 september 2021.

De hierna bepaalde geldboete is doeltreffend, evenredig en afschrikkend. De geldboete wordt in hoofde van de tweede beklagde effectief opgelegd gelet op het economisch belang dat zij nastreefde met het plagen van de bewezen verklaarde misdrijven.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2017 zodat de op te leggen geldboete met zeventig opdecimen moet worden verhoogd.

De beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het

“Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders” (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecie-men). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het “Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand” (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

De beklaagden moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 50 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Op 30 juni 2020 vorderde de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel – wat betreft de hierboven bewezen verklaarde tenlasteleggingen – binnen een termijn van 6 maanden en onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro door:

- het verwijderen van alle verharding op en aan de rand van de linker toegangsweg;
- het verwijderen van alle opslag;
- het verwijderen van alle verharding en andere infrastructuur voor die opslag, waaronder stenen, metalen platen en houten balken;
- het verwijderen van de bureelcontainer ten noorden van de woning;
- het verwijderen van de opbergcontainer ten noorden van de bureelcontainer;
- het verwijderen van het afdak tussen die containers;
- het weghalen van de verharding met planken onder en naast dat afdak;
- het weghalen van de metalen container aan de haag achter de woning, en van de fundering en verharding eronder en ernaartoe;
- het weghalen van de inrichting tot werkplaats vóór de loods, zijnde de aanwezige gereedschappen, groot en klein, en materieel om voertuigen op hun plaats te houden (klemmen, kabels,...)
- het opvullen van putten die daarbij ontstaan met zuivere teelaarde;
- het verwijderen van de ontstane afbraakmaterialen van het terrein;
- de loods achteraan aan te passen tot maximaal een gebouw van 40 vierkante meter oppervlakte, met de huidige hoogte en op de huidige locatie;
- het gewoonlijk gebruik staken van beide percelen voor opslag.

Op 17 juli 2020 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies.

De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het herstel werd nog niet uitgevoerd en is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de ruimtelijke ordening.

Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

Een dwangsom van 250 euro per dag moet worden opgelegd gelet op de onwil van de beklaagden om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf zijn veroordeling tot het herstel nakomt gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

BURGERRECHTELIJK

Ingevolge artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (VTSv) moet de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aanhouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 191, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 7bis, 25, 38, 39, 40, 41, 41bis, 65, 66, 100 Strafwetboek;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14 van de Wet van 29 juni 1964;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

STRAFRECHTELIJK

Ten aanzien van

Spreekt de beklaagde **vrij** voor de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A, E.5 en F.
Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B.1, B.2, C, D, E.1, E.2, E.3, E.4 en G, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 16.000 euro**, zijnde 2.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **8.000 euro**, zijnde 1.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 50 euro.

Ten aanzien van

Spreekt de beklaagde **vrij** voor de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A, E.5 en F.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B.1, B.2, C, D, E.1, E.2, E.3, E.4 en G, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 48.000 euro**, zijnde 6.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70

opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt de beklagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt de beklagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 50 euro.

KOSTEN

Veroordeelt de beklagden hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 294,32 euro.

Stelt tevens vast dat deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de thans in hun hoofde bewezen verklaarde misdrijven.

HERSTEL

Beveelt op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur **het herstel** met betrekking tot het perceel gelegen te _____ te
nummers _____ en _____ :

door :

- het verwijderen van alle verharding op en aan de rand van de linker toegangsweg;
- het verwijderen van alle opslag;
- het verwijderen van alle verharding en andere infrastructuur voor die opslag, waaronder stenen, metalen platen en houten balken;
- het verwijderen van de bureelcontainer ten noorden van de woning;
- het verwijderen van de opbergcontainer ten noorden van de bureelcontainer;
- het verwijderen van het afdak tussen die containers;
- het weghalen van de verharding met planken onder en naast dat afdak;
- het weghalen van de metalen container aan de haag achter de woning, en van de fundering en verharding eronder en ernaartoe;
- het weghalen van de inrichting tot werkplaats vóór de loods, zijnde de aanwezige gereedschappen, groot en klein, en materieel om voertuigen op hun plaats te houden (klemmen, kabels,...)
- het opvullen van putten die daarbij ontstaan met zuivere teelaarde;
- het verwijderen van de ontstane afbraakmaterialen van het terrein;
- de loods achteraan aan te passen tot maximaal een gebouw van 40 vierkante meter oppervlakte, met de huidige hoogte en op de huidige locatie;
- het gewoonlijk gebruik staken van beide percelen voor opslag;

en dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **250 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens elke veroordeelde ten voordele van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **6 maanden** vanaf het definitief worden van dit vonnis.

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelden.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 19 oktober 2021 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier